

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

pare în fiecare Duminică, sub direcția unui comitet.
Înscris în Reg. Publ. la Trib. Sibiu sub Nr. 37-1943

Organ al Asociațiunii pentru literatura română și cultura
poporului român, „Astra”

DEZARMAREA

Se lucrează din greu la făurirea păcii. Globul pământului a fost răvășit de cel mai cumplit războiu pe care l-a cunoscut vreodată. Tocmai de aceea și pacea se întâmplă greu, cu multă trudă, cu multă răbdare din partea celor care au răspunderea principală în organizarea și apărarea ei.

Un pas însemnat s'a făcut prin semnarea tratatelor de pace cu țările mici, printre care este și România. Rămâne acum să se facă și pasul cel mai mare și mai greu, prin pregătirea tratatului de pace cu Austria și Germania. Sarcina aceasta și-a luat-o conferința de la Moscova, care chiar acum își continuă lucrările sale.

Dar pacea este departe de a fi asigurată prin aceste și-a nuntite tratate de pace. Iată de ce s'a făcut așa numita Organizație a Națiunilor Unite (O. N. U.), care luptă pentru întemeierea păcii, pentru stângerea prin una înțelegere a conflictelor între națiuni, care se ivesc reîncetat într-o parte sau alta a globului pământesc. Ea și ține sediul în Statele Unite ale Americii, lângă New-York. În fiecare zi zăzetele și aparatele de radio ne vorbesc de munca încordată a diverselor comitete și comisii ale O. N. U.-lui care se trudesc să ajungă la sfânta și mare lege a păcii pe care nimeni să nu o mai poată călca fără să fie aspru pedepsit.

Una din aceste comisii discută acum cu multă aprindere problema dezarmării. Ea a fost adusă în discuție de reprezentanții Uniunii Sovietice. Propunerile lor au fost primite cu multă bucurie de celelalte mari puteri. De aici însă și până la stabilirea unei înțelegeri asupra acestui punct gîngăș mai este încă mult. Să ne dăruim însă că totuși va veni când se va ajunge la o învoială care este departe.

Ea va fi o zi mare pentru omenire. Căci ce însemnează dezarmarea? Ea aduce mai întâi reducerea simțitoare a armatelor de pe întreg globul pământesc. În al doilea rând, ea va opri potopul de să cheltuiască o mare parte din munca și câștigul lor pentru fabricarea de arme, mașini de războiu și muniții. În preajma acestui războiu, țări mici și sorașe ca a noastră, cheltuiau aproape jumătate din venitul lor pentru armament și înarmare. Vă puteți închipui cât costă să cheltuiți țările mari. Iar în cursul războiului a fost stoarsă toată măruntă și opoarelor pentru arme și munițiuni, pentru avioane și tancuri, care la război lor nu numai că au înghițit muncă

și venituri, dar au și distrus o mare parte din ceea ce omenirea a făcut pentru bunăstare și înaintarea ei în cursul a sute de ani.

Gîndiți-vă ce ar fi însemnat pentru noi toți, transformarea acestei munci și a acestor bunuri, nu în arme de distrugere, ci în urele de construcție și de bunăstare. În loc ca pământul să se gîndească de tancuri, el ar fi putut să cânte de munca binefăcătoare și productivă a tractoarelor. Și așa mai departe. În loc ca omenirea să dea irapoi cu zeci de ani, ea ar fi putut înainta cu sute de ani, într'un singur deceniu.

Iată de ce pregătirea dezarmării este așa de însemnată și popoarele lumii o așteaptă cu atâtea nădejdi. Să sperăm că se va ajunge la o înțelegere. I.

La moartea lui I. Dragomir

În răposatul Ioan Dragomir deplîng mai întâi pe distinsul meu elev din școala normală „Andrei Șaguna” dela 1911, apoi pe harnicul și priceputul învățător dela școala confesională din Boița, care în conferințele învățătoresți ținute la Sibiu în anul 1913 s'a remarcat prin merituosă sa lucrare despre „Mișcarea pedagogică literară română”, relevantă în mod special în darea de seamă oficială, a Consistorului arhidiecezan apărută la 1914, sub titlul „Conferințele învățătorilor dela școlile ortodoxe române din arhidieceza Transilvaniei” ținute în anul 1913 (pag. 9). Deplîng mai departe pe revizorul și pe inspectorul școlar, care a condus timp de două decenii învățământul românesc cu nespuse dragoste, însuflețire, înțelepciune, energie, devotament și pricepere.

Unde ar fi astăzi neamul nostru, dacă ar fi avut parte, pe o scară întinsă de astfel de dascăli și îndrumători?

Cobcără Doamne, duhul lui Ioan Dragomir peste luminătorii și educatorii de totdeauna ai neamului românesc.

Prof. Onisifor Ghibu

Problema Palestinei

În momentul de față, guvernele dela Londra, Moscova și Washington, discută problema Palestinei. Se caută o cale pentru ca în această țară să se pună capăt agitațiilor.

Civilizație și cultură

Iată două cuvinte pe cari le amestecăm din ce în ce mai des în vorbirea cea de toate zilele. Mulți dintre cei ce le pronunță, fie ei orășeni, fie săteni, nu știu ce-i una și ce-i cealaltă. Și mai ales nu știu ce însemnează ele laolaltă. Să nu fie cu săpărare, dar așa este. Din această pricină, când sunt puși în situația de a-și troge seama cu ele, de a le descurca înțelesul, mai rău îl încercă decât dacă nu s'ar fi apucat din capul locului de-o treabă greoaie ca aceasta.

Și cultura și civilizația însemnează lucrare, trudă, muncă, efort, opintire, voință de ridicare a omului și de îmbunătățire a vieții peste tot, de propășire a ei. Civilizația ajută la îmbunătățirea vieții materiale. Cultura subțiază viața sufletească a omului, deșteptându-i mintea, întărîndu-i voința spre săvârșirea a tot lucrul bun și încălzindu-i inima pentru primirea adevărului, pentru biruința binelui și pentru înlocuirea a ceea ce este urât cu ceea ce este frumos și bineplăcut lui Dumnezeu și oamenilor. Civilizația nizește să prefacă lumea într'un raiu pământesc, în care să-ți fie haznă să trăiești. Cultura vrea să coboare raiul ceresc în fiecare suflet omenesc. Una țără cealaltă nu se poate. Nu-i de ajuns să ai vană de scaldat în casă (asta-i civilizație); mai trebuie ceva ca să fii om deplin: să te și scalzi în ea, să nu umbli cu urechile tecăruite de zapor ca porceii, să dai jos jegul de pe grumaz cu apă și cu săpun, să nu poți hainele de pe tine și deci să nu te umpli păduchii (asta-i cultură!) Casa unui om civilizat este cu ferestre; omul cult deschide ferestrele, aerisindu-și casa regulat. Mătura este un bun al civilizației; omul cult n'o ține după ușă, ci se folosește de ea măturându-și măcar odată pe zi și casa, și curtea, și pe dinaintea porții.

Suntem făcuți de Dumnezeu din trup și suflet, din materie și spirit. Civilizația și cultura, laolaltă iar nu despărțite, ne ajută să le îngrijim pe amândouă, să le îmbunăm, să le ridicăm cât mai sus, să ne fie drag să viețuim în lume.

Civilizația și cultura, împreunate, vădesc adevăratul progres!

F. P.

PE URMELE DOMNULUI

Puterea credinței

In aceea vreme, un tată întristat și necăjit a venit la Mântuitorul și l-a rugat să-i vîndece duhul mut care îl chinuia pe acesta încă din pruncie. Și l-a rugat astfel: „Ajută-ne, fiindu-ți milă de noi” (Marcu 9, 22).

Isus, cel ce poartă toate durerile și întristările noastre și în a cărui inimă găsim milă toate suferințele oamenilor, a privit și spre tatăl aceluia copil bolnav și l-a răspuns: „De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede” (Marcu 9, 23)

Iar bietul tată, sguduit până în adâncul sufletului său strigă cu putere și mărturisii printre lacrimi:

„Cred Doamne! Ajută necredinței mele!” (Marcu 9, 24). Și în urma acestei mărturisiri, Isus l-a vindecat pe copil.

Iată cât de mare este puterea credinței! Aici prin ea, a fost vindecat un copil, care suferea de duh mut. Altădată, Isus i-a tămăduit și pe alții tot pentru că aveau credință tare. Ba ne zice chiar Domnul: „De veți avea credință cât un bob de muștar și veți zice muntelui acesta mută-te și te aruncă în mare și nu vă veți îndoi de aceasta, fi-va vouă tot ce veți zice”.

Înțeles-am noi oare câtă putere stă în credință? Și ne gândim că trebuie să-l rugăm pe Dumnezeu, în fiecare zi, ca să ne întărească în credință? Oare noi nu avem necazuri și dureri? Nu avem noi bolnavi și nu trebuie să credem că numai Hristos ni-i poate tămădui cu alevărat? Ori avem și momente de slăbiciune? Să nu fie! Ci, din adâncul conștiinței noastre, să mărturisim mereu: „Credem, Doamne! Iar de ar fi să slăbim într-o zi, ajută Doamne, necredinței noastre”.

D. Călugăr

In acest post, care pregătește calea spre Iuvieria Domnului, se cuvine să facem cât mai multe fapte creștinești. Lipsuri mari apasă asupra multor semeni de ai noștri. Să-i ajutăm!

FOIȘOARA

A dat peste om

— SNOAVĂ —

de: Onisifor O. Borcea

Un fecior de împărat era așa de răsfățat la părinți, că nu ținea socoteală de ceea ce făcea. Și toți aveau ordin de la împăratul să nu zică fiului său nici fă-te mai încolo.

Făcându-se mare, Fiul de împărat, tot ca înainte, nu ținea nici la unele din îndatoririle de om. Când vreun supus îi dădea bună-ziua sau îl saluta, el, drept răspuns, îl scuipa. Iată ce făcea pocinogul, dădea fuga la împărat și-i spunea despre ispravă, împăratul, de colo:

— Ce zici? Ai scuipat un om? Nu cred!

— Zău tată, l-am scuipat.

— Bine fiule, răspunse împăratul, nu era om, ci butuc.

O strălucită manifestare culturală

în țara aurului

(Urmare din Nr. trecut)

DI inspector școlar Gavril Todiriță, văzând numeroasa asistență aduce mulțumiri călduroase reprezentanților tuturor instituțiilor din Baia-Mare și tuturor școlilor de toate gradele, care prin program și prin muncă au contribuit la realizarea acestei splendide manifestații culturale românești.

În special aduce mulțumiri armatei în persoana d-lui Colonel Călinescu, comandantul Regt. 7 Grăniceri, care întotdeauna a știut să fie la înălțime dând tot ajutorul moral și material acestei înălțătoare manifestații culturale. Totodată se mai aduc vii mulțumiri d-lor ingineri directori, Ilie Popa și N. Ștefănescu, dela Soc. Minaur, DI inginer dir. Gaell, Soc. Petroșani, d. Colonel Badea, fabrica Phönix, d-lor ingineri Rafiroiu și Isăicu, dela Dealul Crucii, precum și d. inginer Costea, dela Băița, pentru ca să închee prin cuvintele adresate d. primar, precum și d. inspector școlar Regional, care a ținut să reprezinte persoana d. inspector general Constantin Mateescu, dela Inspectoratul Școlar Regional Cluj.

În continuare asistăm la desfășurarea unui program pe cât de variat pe atât de plăcut. Flăcăii și fetele noastre dela sate au arătat că opincă-i temelina neamului nostru și că sunt îndreptățite speranțele ce țara le pune într'însa.

Au plăcut corurile puse bine la punct până în cele mai neînsemnate amănunte. Muzica, corul sătesc creație a învățătorilor apostoli formează o tradiție într-unele sate. Am remarcat printre coriști oameni cu plete ninse din anii ce s'au scurs din birug.

Am remarcat din partea a doua a programului următoarele puncte:

La oglindă de Coșbuc, recitată de tânăra Păltineanu Elena cu multă naturalitate și grație. Răsunetul Ardelului de I. Vidu, cântat de corul țărănesc din comuna Medieșul Aurit, de sub conducerea d-lui inv. Butuza Ioan, Visul nostru s'a împlinit de Ștefănescu, cântat de corul țărănesc din comuna Ardușat,

Trece ce mai trece, și fiul de împărat, vine iar și-i spune lui tată-său că a mai scuipat niște oameni, și și-a râs de dânsii. Așa era pe atunci că până și împărații nu erau duși de cap.

— Mai lasă-mă, zise împăratul, încruntându-se.

— Tu ieși butucii drept oameni.

În sfârșit, dă Dumnezeu că, pe când se afla la o paradă, scuipă pe un soldat în front. Soldatul, fără să știe cine-i acela, îi arde feciorului de împărat două palme, de vede stele verzi.

Când vede așa fiul de împărat, dă fuga la tată-său, și unde începe a se plânge că un ostaș, când l-a scuipat, i-a tras două palme.

— Da' ai văzut bine, dragul tatei?

— Cum să nu, îl și știu; auzi să îndrăznească el!

— Hei, dragul tatei, ia acuma ții-a dat peste om, nu tot de butuci ca până acum.

Și, după ce-i făcu mora'la cuvenită, nu i-a mai dat mâna feciorului de împărat să facă astfel.

SFATURILE DOCTORULUI

Leac pentru arsuri

Pentru arsurile pielii folosim un leac foarte bun compus din apă de var și unt de lemn.

Apa de var se face astfel că luăm o bucată de var nestins și îl stingem într-un pahar cu apă, apoi lăsăm să se așeze varul pe fund și scurgem apa care va rămâne deasupra.

Luăm apoi și punem într-o sticlă cu rată jumătate apă de var și jumătate unt de lemn sau ulei de floarea soarelui curat și îl amestecăm bine.

Cu acest leac ungem de 2 ori pe zile rănilor produse prin arsuri sau opărituri cu apă fiară.

Peste acest medicament facem o leșă gătură sau un pansament cu vată ortofon sau dacă nu cu o bucată de pânză curată.

Foaie verde sălcioară, de Teodorescu cântat de corul țărănesc din Arieș și de Cămoie, condus de d. dr. Pușcașu Ioan și Sus inima, de corul țărănesc din comuna Acuia.

Programul artistic s'a terminat într-un entuziasm general prin roote de aplauze fiind chemați coriștii la rampă.

Ca încheiere ia cuvântul d. inspector școlar Regional Ioan Crișan reprezentantul Inspectoratului Școlar Regional Cluj, care prin altele spune: „Doresc ca acest Cerc Dr. Vasile Lucașiu, să fie vatra tocului sacru, altar de închinare care deasupra tuturor sbuciumărilor zilelor trecătoare să țină trează conștiința iubirii de muncă, patrie și umanitate.”

Dacă până la 1919, Astra, născută din durerile poporului român subjugat, luptat mai mult pe plan politic scopul principal fiind libertatea spirituală și culturală și libertatea politică prin crearea României, de acum înainte, idealul politic fiind realizat noi obiectivele deschid: Credința — cultura spirituală și fizică și munca.

Programul s'a terminat în seara aceluiași zile printr-o serată de dansuri, una ca și la manifestarea de dimineață s'a îngemănat viața satului cu a orașului. Venitul a fost destinat pentru cumpărarea bibliotecilor și pentru înfometării din Moldova.

Manifestația din ziua de 9 Februarie 1947, a demonstrat tuturor scepticilor rău-voitorilor, că atunci când se găsește suflete de jertfă și de inițiativă se pot crea opere de trainică valoare.

Organizarea acestei imponente manifestații culturale constituie un merit deosebit al d. inspector școlar Todiriță Gavril, care a grupat în jurul lui toate personalitățile ilustre de muncă și cultură care vor schimba fața culturală a orașului, bogăției și a mizeriei.

Astfel de manifestații culturale se vor realiza și reciproc.

Orașul se va deplasa la vatra țării pentru a-l cunoaște, prețui și iubi și pentru a-i destinde clipe de repaus smulgându-l din graul luptei cu viața.

În cursul acestui festival festival Reverentului Dr. Gheorghe Bob a predat Cursul Cultural: Baia-Mare, Copal Mănăstur, Șomcuta-Mare și Arduș. Biblioteca-tip donată de către On. Minister al Informațiilor.

Corosp

Din cele trecute vremi

UN ȚĂRAN - INSPECTOR ȘCOLAR LA 1856

Viața sătenilor noștri s'a strecurat scurți de-arândul, cum se strecoară și în timpul de față, partea cea mai mare a smerenie și în tăcere, în nepregătire încă de fiecare zi, în post și rugăciune să rămână despre faptele și isprăvile lor, vrednice pentru finut minte și pentru viitorime, prea multe amintiri crise pe hârtie sau date în tipar, prin cărți sau în gazete... Doar în matriculele botezașilor, cununașilor și morșilor, încă se păstrează însemnări lămurite despre ziua nașterii, a cununiei și a priăvirii lor întru Domnul...

Ceva mai norocos a fost, în privința aceasta, vrednicul țaran fruntaș Dumitru Hârția din Săliște, pe care destăptăciunea și înflăcărata-i dorință de progres cultural îl săltase până la treapta de inspector școlar, după cum citim în gazeta lui Andrei Șaguna, în Telegraful Român din Sibiu, care publicase la 17 Octombrie 1856 în coloanele sale această însemnare cu totul neașteptată, dar mult grăitoare:

... La Săliște, lângă Sibiu, unde inspectorul școlar... împins de dragostea ce o are pentru tinerimea școlară și păruns de direcția, ce i-a incredințat-o obște, desi nu a avut nici o instrucție (îndrumare) prescrisă, el totuși a strălucit cătăta pentru școlarele de acolo, de astăzi cutezăm a zice, că în privința cercetării școlare și a rândușii bune nici o comună din patria noastră nu intrăce Săliștea. Aci pruncii și pruncele cu sutele vin la școală, iarna și vara, și se adapă de învățătura mântuitoare. Cine a fost vreodată la vreun examen în Săliște, acela ne va da tot dreptul, dacă lăudăm pe un bărbat, care și-a agonisit meritul în purtarea de grijă a școlare și dela care putem încă mult aștepta — și acest bărbat este Dumitru Hârția".

Pentru dragostea de carte și jertfelnicia acestui țaran luminat s'a păstrat, în afară de însemnarea tipărită în foaia lui Șa-

guna, încă o dovadă de mare valoare: un frumos manuscris de 265 pagini cu slova chirilice. Titlul manuscrisului este acesta:

"Judecățile Saunului Săliștit cu Sante Județele, orecrise la Arz Domnului 1846 Luna lui Maiu cu toată cheltuiala Dumnealui Dimitrie Hârția coratorul Școlarelor Săliștii".

Acum a doua oară prescrise depreună și legate la un loc, spre aducerea aminte la celce vor urma de acum încolo și la cei ce sânt acum în viață. Linie 4 zile sau isprăviț cu scrisul. Anul 1848. S'au scris prin dascălul Alexandru Grecu".

Manuscrisul cuprinde textele documentelor latinești dela 1692—1799 în traducere românească, având pe cea din urmă pagină o notiță scrisă cu condeiul în urătorul cuprinz: "Aloman Babă a vândit la 1852 șșșilor locul, unde e azi cancelaria comună; l-au afurisit preoții, a trebuit să plece din sat. Episcopul Vasile Mogala a scos de sub afurisanie cu condiția, ca în mijlocul bisericii să-și ceară iertare dela toți și să umble din casă în casă..."

Dacă ar fi avut și alte sate românești țărani luminați și darnici ca sălișteanul Dumitru Hârția, bunul avocatului sibiian de azi D. I. Hârția, de mult ar fi dispărut din sânul poporului nostru urita buruiiană a neștiutorilor de carte... Mai însemnăm aci, că inspectorul școlar D. Hârția avea o soră Marina, măritată după Bucur Popa, Fiica lor Maria, măritată Chirca, a fost mama adormitului în Domnul fost primnotar al Săliștii Ioan Chirca, un economist practic, despre care a scris nu de mult Revista Economică din Sibiu pagini senine și adevărate. El studiasse la Academia de drept din Sibiu, unde a fost coleg cu răposatul Petru Drăghiciu.

Cronicar

Din care lume bună?...

În fiecare zi, gazetele vorbesc despre anumii indivizi care calcă legile, despre răufăcători, înșelătorii, spargeri și hoști. Mai zilele trecute citeam despre o „domnișoară subțirică, elegantă, cu mersul legănat și ochii fermecători, peste umeri cu o blană de vulpe argintie, având legături cu persoane „din lumea bună”, urmărită de poliție peniru furt. Adică frumoasa domnișoară — cu alunite în obraz — e o hoată de rând, o borfașă care te sugrumă și apoi te buzunărește. Mai sunt ei hoți — pungăși de buzunare — dar n'am auzit să fie „din lumea bună”. După buna mea știință, lumea bună nu poate primi în sânul ei elemente cu purtări îndoelnice, oameni imorali, hoți, excroci, gozuri cu suflete becisnice. Iar acolo unde pătrund asemenea gunoarie sociale nu mai poate fi „lume bună”. Pentru că lume bună înseamnă: cinste, iubire, muncă, milostenie, credință sau cu o vorbă românească, lumea bună e acolo unde e „omenie”. Dacă cineva e de omenie, atunci înseamnă că-i cinstit, credincios, muncitor, milos și plin de dragoste pentru semenii săi.

Dacă în coliba ciobanului, în a pescarului, în căsuța de bărne acoperită cu stuf; dacă în palatul cu odăi mari și luminoase, stăpânește omenia, acolo-i lume bună. Când însă aceste locuri sunt spărcate de fărădelegi, acolo nu mai poate fi lume bună. Imdrăcămintea elegantă, frumuseșea trușească, știința chiar, nu dau dreptul cuiva să se socotească a face parte din lumea bună dacă-i lipsit de omenie, dacă nu-i cinstit cu sine însuși, cu oamenii săi. Așa zisa lume bună unde înșelăciunea e socotită drept calitate, în care a pătruns frumoasa domnișoară urmărită de poliție pentru furt, acolo e o lume putrezită în păcate, în minciună și desmăț. Lipsa de sinceritate, de omenie, imoralitatea, toate sunt cauze a suferințelor din lume. Să fie ars putregaiul și atunci pot fi așteptate zile mai bune. A. M.

Arăturile depe coastele dealurilor pot distruge sojul

Este trist că și astăzi se pot vedea pe coastele dealurilor arături care merg dela deal la vale. Brazdele acestora sunt adevărate șanțuri făcute de om pentruca apele ploilor să spele pământul la vale. Chiar cele mai mici ploii spală grăunciorii mărunți de pământ la vale. Ploile mari însă duc bulgări destul de mari la vale și acopere semănăturile dela poalele dealului.

Apa este ajutată să alunece mai repede la suprafață și să spele și îngășămintele din pământ ducându-le la vale, acolo vor fi folosite de semănăturile care scapă de împotmolire, sau vor fi pierdute în pârăele care le duc în râuri.

Mulți plugari nu-și dau seama că în modurile în fiecare an pierd din pământul bun arător. Cu timpul începe a-și arăta fața golașă a trupului dealului care nu este în stare să rodească și care se va mări din an în an. Acel loc nu va mai fi bun de păscut nici pentru capre deoarece odată năcepută destrămarea solului aceasta crește în-

tocmal ca bulgărele de zăpată ce se rostogolește de sus din vârful dealului.

Rânilor mari ale pământului nostru scump stăgă azi spre cer nedreptatea ce i-au făcut-o oamenii. Coastele dealurilor de pe „Câmpul” „Valea Târnavelor” și pe aproape tot cuprinsul țării sunt în această stare.

Plugarii trebuie să se gândească bine că față de pământul pe care îl lucrează au și datorii nu numai drepturi. Ei trebuie să se gândească la copiii lor care vor moșteni coaste golașe de pe care nu vor putea culege roade îndestulătoare pentru traiul lor. Este deci păcat strigător la cer ca acest bun strămoșesc să fie prăpădit din vina nepriceperii și a neștiinței celui care îl are astăzi în stăpânire.

Așa cum trebuie să se îngrijească pe sine, cu n trebuie să îngrijească de vite tot așa plugarul trebuie să poarte grija și de pământul său.

În privința aceasta plugarii noștri știu
(Continuare în pag. 4a)

Din lumea largă...

Ceva despre ochi...

Albinele folosesc o perle pentru ochi. În timpul ce albinele sboară din floare în floare, pe ochii lor se depune un praf numit polem. Pe partea din afară a piciorului, albinele are niște peri cu cari își șterge ochii.

— Patanganii văd aproape peste tot. Este cu peputință să te apropii de un paiangen, pentru că acesta are opt ochi. Paiangeni au două feluri de ochi: de noaptea și de ziua. Culoarea ochilor la paiangeni este roșie sau verde.

— Ochiul omului este ca un aparat de fotografiat. În ochiu toate obiectele se văd cu susul în jos. Creerul vine apoi și potrivește obiectul ca să fie văzut așa cum este. Când creerul nu lucrează bine silăște câte pe un bolnav să vadă totul întors pe dos..

O femeie naște mereu gemeni

Soția unui muncitor din Moravia a năssut Luni patru gemeni.

Ea a mai născut trei gemeni și de două ori câte doi gemeni.

Informațiuni

ABONAMENTE:

Pe un an, pentru țărani și intelectuali dela sate . . .	20.000 Lei
Pentru negustori, comercianți și industriași	30.000
Instituții și autorități	50.000
Abonamente de sprijin	100.000

Membrii economatului primăriei din București au descoperit că un inspector, pe nume Pătrașcu, a vândut la negru, un vagon de sodă ce li se cuverea lor. L-au legat o țebliță de gât și l-au purtat pe străzi ca să-l vacă lumea. Vor un a și alte pedepse pentru d. inspector.

Pentru mamele Moldovene. Din diferite părți ale Ardealului, cei cari au primit sub obligația lor copii moldoveni, ne informează despre starea im-bucurătoare în care se află acești copii. Din lipsă de spațiu, nu putem publica listele ce ne sosesc cuprinzând numele copiilor și ai celor ce-i îngrijesc. Sistem în născuță a îndemna pe mamele moldovene să fie liniștite. Cu ajutorul lui Dumnezeu, după noua recoltă, își vor revedea copiii tănăloși.

Exporturi în U. R. S. S. Umeză ca în schimbul materiilor prime ca oțel, bumbac, măsuri etc. ce le primim din țere vecină, să trimitem negru de fier, sodă caustică, carton asfaltat etc.

În Monitorul Oficial a apărut jurnalele Consiliului de ministrii prin care s'a hotărât ca produsele industriale la sate să se facă prin cooperative, pe baza de schimb cu produse agricole astfel: 1 kg. fire de bumbac = 60 kg. grâu sau porumb; 2,5 m. emerică = 15 kg. grâu sau porumb; 2 m. stambă = 15 kg. grâu sau porumb; 2 m. berchet = 15 kg. grâu sau porumb; 1 kg. sodă caustică = 15 kg. grâu sau porumb; 22 foi tablă galvanizată = 105 kg. grâu sau porumb.

Conferință despre M. Eminescu. În Dumineca trecută, d. prof. Aurel Vasiliu, dela Lic. „Ch. Lazăr”, redactor al „Foii Poporului” a conferențiat, în sala mare a prefecturii Sibiu, despre cel mai mare poet al Românilor, Mihai Eminescu. În fața unui public numeros și a' es D-sa a scos la iveală frumusețea poeziei eminesciene. Conferința a fost intitulată: „Teze și artizeze în opera lui Mihai Eminescu”.

GURA SATULUI

Își ascuțea dinții...

— Mario, spune-i domnului că e gata masa.

Maria, servitoarea cea nouă care venise dela țară, intră în odăile. Stăpânul își spăla dinții cu o perie. Servitoarea comunică stăpânului și apoi vine în bucătărie.

— I-ai comunicat?

— Da doamnă! Domnul vine imediat. Acum se pregătește pentru mâncare: își ascuțea dinții cu o pilă...

Dela o săptămână la alta

In alte țări

Conferința dela Moscova

În ziua de 10 Martie, sub președinția d-lui Molotov s'e ținut prima ședință a ministrilor de externe, ai celor patru mari puteri, care vor întocmi tratatele de pace cu Germania și Austria. La ședință au luat parte toate delegațiile. S'au discutat chestiuni în legătură cu felul cum să se țină ședințele pentru viitor. Zilnic se vor ține câte două ședințe. Ministrul de externe, în prima ședință, au ținut cuvântări în care au arătat că sunt încrezători în rezultatele bune și într-o pace dreaptă ce va fi întocmită la această Conferință.

Primind pe ziaristii americani, generalul Marshall a declarat că dorește să se încheie un acord între cele patru mari puteri prin care să se prevadă măsurile celea mai potrivite ca Germania să fie dezarmată și demilitarizată. Politica Americii față de Germania este și pe mai departe aceea hotărâtă la Postdam și prin discursul d-lui Byrnes dela Stuttgart. E d'opinia Americii ca Germania, timp de 40 ani, să nu mai aibă nicio putere și deci să nu mai prezinte vreun pericol pentru pacea lumii.

Ministrul de externe au ajuns la înțelegere ca, într'un timp cât mai apropiat, trupele americane și sovietice să fie retrase din China.

Desființarea statului

Prusac a fost aprobat de Consiliul ministrilor de externe.

Între Statele-Unite

și Uniunea Sovietică a avut loc un schimb de note cu privire la arestările din Ungaria.

Ajutor american pentru Grecia și Turcia.

Președintele Truman a cerut Congresului ca să aprobe suma de 400 milioane dolari pentru ca să se acorde ajutoare Greciei și Turciei. Acest ajutor este absolut necesar pentru ca cele două țări să-și poată reface economia națională.

La noi în țară

Controlul economatelor

Oficiul de Aprovizionare de pe lângă primăria capitalei, prin organele sale, începuse un control la toate economatele. Scopul acestui control este de a se vedea dacă alimentele și alte articole au fost distribuite membrilor economatelor sau au fost vândute la negru.

În Monitorul Oficial

a apărut modificarea art. 125 din statutul funcționarilor publici. Noul text prevede că încadrarea funcționarilor să fie neapărat terminată până la data de 15 Martie a. c.

Pregătirea alegerilor comunale și județene

D. Teohari Georgescu, ministru al afacerilor interne, a întocmit un proiect de lege pentru instituirea comisiilor interimare la comune și județe. Acest proiect, după ce a fost discutat de Consiliul de Ministrii, va fi depus pe biroul camerei pentru a fi votat. Membrii acestor comisii interimare vor fi aleși dintre acei ce fac parte din partidele guvernamentale. Alegerile comunale și județene vor avea loc după terminarea muncilor agricole.

În portul Constanța

a sosit un vapor american încărcat cu făină, sămânță de floarea soarelui și medicamente. Vaporul sovietic „Mareșal Tolbuhin”, venind dela Odessa a adus diferite materii prime. Aceste materiale au fost aduse în cadrul noului acord comercial încheiat cu U. R. S. S.

Parastas pentru N. Titulescu

La Biserica Balistei din Capitală, s'a oficiat un parastas cu prilejul împlinirii a 6 ani dela moartea lui Nicolae Titulescu.

În toată țara

În zilele de 22, 23, 24, Martie a. c., la sate și orașe, echipele C. A. R. S. colectează alimente, în brăcămintă și bani pentru infomețați. Datoria celor cu putere este să continue a contribui cu tot ce pot pentru a veni în ajutorul fraților din Moldova.

Arăturile de pe coastele dealurilor pot distruge solul

(Urmare din pag. 3-a)

unele lucruri asupra felului cum trebuie grijit pământul de pe dealuri dar nu le știu pe toate.

Deceia vom căuta să dăm în „Foia Poporului” îndrumări asupra lucrărilor ce trebuiesc făcute și totodată și învățături mai noi despre aceste lucrări.

Astăzi știința agricolă a câștigat învățături prețioase din încercările neobosite ale oamenilor de știință. Aceste învățături câștigate cu mare trudă tre-

buesc cunoscute și de plugarii noștri, pentruca înarmați cu aceste cunoștințe ei să poată lupta pe ogorul lor cu mulți sorți de isbândă.

În acest scop începând cu numărul viitor din „Foia Poporului” vom scrie despre arături și terose, apoi semănăturile, plantări de pomi, înierbări de păraie și alte lucrări care toate au de scop a păstra pământul și a-l feri de a fi spălat la vale.

Iacob Rusu

SE CAUTĂ

o pereche de oameni de ispravă, de încredere și pricepuiți în lucrarea pământului, grădinarit și vierit ca administratori la o fermă lângă Ploești. Condițiunile cele mai bune.

Doritorii să scrie pe adresa:

Constantin Pelrescu, avocat, Ploești Str. Stănică Marin 5